

dr hab. Maciej Aleksandrowicz prof. nadzw.
Dyscyplina Artystyczna
Sztuki Piękne
Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie
Wydział Rzeźby

Warszawa 27.06.2019 r.

Opinia o dorobku artystycznym i dydaktycznym oraz wskazanym osiągnięciu artystycznym w związku ze wszczęciem przez Radę Wydziału Rzeźby Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie postępowania habilitacyjnego w dziedzinie sztuk plastycznych, w dyscyplinie artystycznej – sztuki piękne
Panu Wojciechowi Mendzelewskiemu posiadającemu stopień doktora.

Nr sprawy BCK-VII-L-6570/10, do zlecenia została dołączona dokumentacja:

1. Kwestionariusz osobowy
2. Kopia dyplomu uzyskania stopnie doktora sztuk plastycznych
3. Oświadczenie o niepełnieniu funkcji promotora pomocniczego
4. Oświadczenie, iż nie ubiegałem się wcześniej o stopień doktora habilitowanego
5. Autoreferat w języku polskim
6. Autoreferat w języku angielskim
7. Dokumentacja dorobku artystycznego oraz informacja o osiągnięciach dydaktycznych, sprawowanej opiece naukowej, współpracy z instytucjami i popularyzacji sztuki
8. Wykaz dorobku artystycznego oraz informacja o osiągnięciach dydaktycznych, współpracy naukowej i popularyzacji nauki
9. Wniosek i załączniki w formie elektronicznej

INFORMACJE PODSTAWOWE O KANDYDACIE

Pan dr Wojciech Mendzelewski ukończył studia w Instytucie Wychowania Artystycznego UMCS w Lublinie, gdzie w 1994 roku uzyskał dyplom z zakresu wychowania plastycznego pod kierunkiem promotora prof. dr hab. Sławomira Andrzeja Mielezki. Doktorat w dziedzinie sztuk plastycznych w dyscyplinie artystycznej sztuki piękne – rzeźba uzyskał w roku 2007 na Wydziale Rzeźby Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie, tytuł pracy: „Rekompozycja natury – pamięć materii”, promotorem pracy doktorskiej był prof. Jerzy Kierski z Uniwersytetu Rzeszowskiego, recenzentami prof. Teresa Klaman z Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku i prof. Józef Murzyn z Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. Kandydat obecnie jest zatrudniony jako adiunkt w Instytucie Sztuk Pięknych Wydziału Artystycznego Uniwersytetu Marii Curie Skłodowskiej w Lublinie, gdzie wcześniej w latach 1997 – 2007 pracował jako asystent. Ponadto pracował w latach 1997 – 2016 jako nauczyciel przedmiotów zawodowych w Zespole Szkół Budowlanych im. E. Kwiatkowskiego w Lublinie, zaś w latach 2006-2007 jako asystent na Wydziale

Artystycznym Uniwersytetu Rzeszowskiego. Prowadzi samodzielne działania twórcze potwierdzone piętnastoma dziełami w przestrzeni publicznej, dwunastoma wystawami indywidualnymi i udziałem w trzydziestu wystawach zbiorowych (dane dotyczą czasu po obronie doktoratu). Pan Wojciech Mendzelewski szczyli się ponadto rozległą działalnością organizacyjną (między innymi jako prezes Okręgu Lubelskiego Związku Artystów Polskich od 2010 r. do chwili obecnej), którą szerzej omówię w dalszej części recenzji.

OCENA AUTOREFERATU

Autor jest człowiekiem nadzwyczaj rzeczowym, stąd obowiązek napisania autoreferatu nie jest dla niego ani przykrą koniecznością ani lekką rozrywką. Pan Wojciech Mendzelewski wyklada résumé swojej drogi twórczej w tym inspiracji, przemyśleń i dokonań. Czyni to na ogół rzetelnie lecz momentami w sposób zawikłany, szczególnie gdy w chronologicznej relacji dochodzi do objaśniania swojego artystycznego świata. Bez zarzutów relacjonuje swoją młodość i pierwsze lata na ścieżkach twórczych. Deklaruje silne przywiązanie do środowiska, w którym się ukształtował, wręcz „szczęście” jakie w tym okresie mu towarzyszyło. Pierwszym etapem działalności, który Kandydat przedstawia analitycznie jest czas tworzenia i prezentowania doktoratu. Jest to okres, w którym dominuje u niego intuicja artystyczna. Rzeczywiście prace z tamtego okresu to raczej wskazywanie kierunku, niż szersza penetracja potencjalnych obszarów twórczych. Osiągnięcia i ich objaśnienia z tego czasu stanowią jednak ciekawą podstawę pod późniejsze dokonania tego artysty.

Zasadniczą część autoreferatu, w której Kandydat podejmuje obowiązek zaprezentowania obecnego programu twórczego to „Faktory pamięci”. Tu autor zastanawia się nad rolą „pamięci” w kulturze, nad tworzeniem „pamięci” na potrzeby różnych grup i rolą jednostek oraz sztuki. Deklaruje za J. Assmannem, że pamięć jest domeną aktywnej kreacji. Kluczowym zaś zdaniem jaki przytacza Pan Wojciech Mendzelewski wydaje się być „*idee muszą zyskać materialny symbol*”. Problemem, jaki jednocześnie zauważa, jest relacja pamięci indywidualnej do pamięci zbiorowej i w tym obszarze swoją rolę odnajduje kultura, szczególnie gdy „pamięć nie jest pojęciem neutralnym” - pozostaje pod wpływów różnych czynników (w tym samej sztuki). Autor przytacza liczne cytaty dotyczące pamięci oraz przykłady, w tym z dziedziny polityki historycznej. Kreśli mapę kulturową obszaru dotyczącą pojęcia pamięci i na niej, choć nie wiadomo gdzie dokładnie, sytuuje swoje dokonania. Czytając jednak między wierszami, wydaje się, że autor ma sprecyzowane konkretne poglądy (np. na temat sąsiadów Polski), choć jednak w dzieli się nimi w tekście zbyt precyzyjnie. Piesze dosyć ogólnie: *[t]aki sposób rozumienia pamięci wydaje się być również użyteczny do zrozumienia moich relacji ze światem i mojego stosunku do otaczającej mnie rzeczywistości. Jako rzeźbiarz w swoich pracach posługuję się niejako pamięcią ciała, substancji. Uważam, że sztuka za pomocą „figur symbolicznych” spełnia rolę medium pamięci, sygnalizuje, uobecnia i przypomina zaistniałe - często trudne lub też niewygodne - fakty.*¹ Szkoda zatem, że nie ujawnia tych „niewygodnych” faktów w swoim tekście. Sądzę że artysta ma prawo do poglądów i nie ma żadnego powodu (jakikolwiek by one były) do skrywania ich. Następnie Kandydat wprowadza nas w świat konkretnych dzieł, dając ich krótkie i rzeczowe opisy po czym ponosi go poetycka fantazja. Przedstawia „Generatory”, opisując ich dostojne formy jako, „wzrastanie”, „wzniecenie”, „zanikanie”, „ustawianie” a następnie... zaskakują swoistą hiperbolą nawiązującą aż do rzezi Ormian, Holokaustu, sytuacji Kurdów i Czeczenów, Syrii, Afganistanu i Somali. Daje tu popis swoistej brawury auto-interpretatorskiej, co może wynikać z naturalnie zaburzonego dystansu autora do swoich dzieł. Podobnie rzecz się ma z opisem „Pól pamięci I” cechując się on ogólną erudycją i wrażliwością autora na przemoc oraz jej „transparentność” w świecie mediów. Z czym należy się zgodzić. Najlepszym argumentem autora pozostają suche dane – o ilości użytego uzbrojenia. Miliony ton bomb przemawiają ogromem potencjału zniszczenia. Umiejętnie posługuje

¹ Autoreferat str. 27

się tymi danymi pozostawiając czytelnikowi wyciąganie wniosków. Sam prezentuje swoje dzieła, które są kolejnym głosem artystów w sprawie wojny, pamięci i przemocy.

W części pt. „Działalność naukowa, dydaktyczna i popularyzatorska” autor nadaje znacznie spokojniejszy ton swojej wypowiedzi. Rzetelnie sprawozdaje fakty. Treść jest przesycona autentyczną misją jaka cechuje jego działania, zwłaszcza dydaktyczne.

Mimo kilku drobnych uwag, być może natury redakcyjnej, tekst spełnia wszelkie wymogi autoreferatu habilitacyjnego i oceniam go wysoko zwłaszcza za partie, w których autor opisuje i objaśniania swój twórczy „wielokierunkowy i wielowarstwowy” kosmos.

OCENA DOŁĄCZONEGO DZIEŁA ARTYSTYCZNEGO

- „WarMarkt I”, masa polimerowa, 30x60x200 cm. 2015
- „Pola niepamięci” I, ceramika, 70x150x150 cm. 2014
- „Pola niepamięci” II, papier mache, stal, 50x70x200 cm. 2014
- „Pola niepamięci” III, sizal, 100x100x150 cm. 2014
- „WarMarkt II - ziarno”, metal, biskwit, 30x80x80cm. 2016
- „WarMarkt II – 21g”, metal, biskwit, 28x40x30 cm. 2016
- „Generator”, sizal, masa polimerowa, 250x60x600 cm. 2017/ 2018

Pan Wojciech Mendzelewski zdefiniował swoją artystyczną rolę. Jest jej wierny co najmniej od okresu, w którym tworzył dzieła składające się na pracę doktorską. Rzeźby wyróżnione jako dokonanie habilitacyjne to konsekwencja tamtych prac, choć te nowsze nabrały rozmachu, formalnego i rzeczowego. Ogólne i nieco rozmazane treści „Uobecnień” i „Artefaktów” zastępują teraz autor konkretem, między innymi w postaci współczesnej ikonografii przemocy. Praca „**WarMarkt I**” przedstawia nowoczesne elementy bomb kasetonowych. Ta podstępna broń jest tak skuteczna, że zasłużyła sobie na miano niehumanitarnej. Ponadto jest ona z pewnością bardziej „ekonomiczna” niż inne rodzaje bomb. Działa na szeroką skalę i jest bardzo trudna do utylizacji po zakończeniu wojny. Autor ustanawia tym dziełem rodzaj szantażu emocjonalnego wobec widza, w pozornie spokojny sposób wyraża tu niezwykle brutalne treści. Ukrywa je za maską marketingowej prezentacji, pokazuje obiekty jako ofertę do sprzedaży / kupienia. Włącza w ten sposób nowe obszar pojęciowy czyli obieg ekonomiczny - wojna to dobry biznes. Zasadą komponowania w tym dziele ale i w wielu innych jest multiplikacja. Masowa produkcja powielających się elementów to znak nowoczesności. „**Pola niepamięci**” I to stosunkowo duża praca choć rozbudowanie jej do znacznie większych rozmiarów pomogło by autorowi z przekazaniem idei, a dzieło zasłużyło by w pełni na swój monumentalny tytuł. Kandydat w autoreferacie snuje refleksje nad zapominaniem lecz pracami przywraca tę część cywilizacyjnego dorobku z zamkniętych i strzeżonych bram arsenałów wojskowych do otwartej publicznej o nich debaty. Musimy sobie zdawać sprawę, że nawet najbardziej szczęśliwe społeczeństwo w demokratycznym państwie ma w zanadru ramię uzbrojone i gotowe do zabijania. Społeczna świadomość tej kwestii jest jak sądzę jednym z celów przekazu Pana Mendzelewskiego. Skala tego skrywanego zjawiska uświadamia jak wielki wysiłek i zasoby wkładamy w zbrojenia oraz to, że zawsze może to się skończyć przemocą. „**Pola niepamięci**” II prezentują detal z pracy opisanej powyżej. Jedna z bomb odsłania nam swoje wnętrze. Pod zardzewiałą i brzydką powłoką kryją się lśniące i zabójcze kulki. To właściwe narzędzie zabijania - multiplikowana wewnętrznie bomba podnosząca wykładniczo potencjał zabijania, ujawnia się tu prawdziwa liczba zabitych i rannych po użyciu tej broni. Dzieło „**Pola niepamięci**” III jest najbardziej zagadkowe w tym cyklu. Dwa poprzednie pasują do siebie formalnie i uzupełniają się. Ta praca jest nieco inna, stąd wniosek, że autor zawarł w niej jakiś podtekst. Są to dwa podłużne kokony wykonane z brązowego sizalu. Stoją oparte o siebie pionowo,

w górnej partii rozpruwają się w czerwone włókna. W odróżnieniu od poprzednich pól pamięci powierzchnia tych jest poszarpana i drgająca. Tamte okrutnie milczą te wydają cichy złowrogi szum. Kolejne dzieło łączy te cechy. „**Generator**” to kokony, które „milczą” lecz kryje się w nich jakaś złowieszcza groźba. Autor zawiesza je na minimalnej wysokości nad podłogą. Ewentualne spotkanie z podłożem jest zapowiedzią uwolnienia ich potencjału. Natomiast całkowicie jawnie zawartość ogromnej misy autor pokazuje w pracach „**WarMarkt**” II i „**WarMarkt**” III. Naczynia zawierają spreparowane białe łuski naboju. Wyobrażam sobie, że widzowie mieliby ochotę zanurzyć w nie dłonie w haptycznej przyjemności obcowania z przesypującymi się między ich palcami elementami. Ta drobna przyjemność (od jakiej powstrzymujemy się na targowiskach z kosztami pełnymi orzechów) świetnie kontrastuje z poczuciem winy, gdy przychodzi chwila opamiętania oraz refleksji nad zabójczymi możliwościami tych zabawek. Pan Wojciech Mendzelewski w dokumentacji habilitacyjnej prezentuje dzieła spójne i dobrze przemyślane, oceniam je zatem wysoko.

OCENA DOŁĄCZONYCH DZIEŁ I OSIĄGNIĘĆ ARTYSTYCZNYCH

Kandydat w „Dokumentacji innych opublikowanych prac i stworzonych dzieł” prezentuje dwa podrozdziały: „Prace niebędące częścią dzieła wskazanego we wniosku” i „Prace w przestrzeni publicznej”. Pierwszy zawiera zdjęcia piętnastu dzieł:

- „Uobecnienie” VII, ceramika, metal, 140x45x50 cm, 2009
- „Artefakty” VIII, – metal, , 210x200x160 masa epoksydowa cm, 2010
- „Kratofanie” I, Ceramika-metal, 160x40x30 cm, 2009
- „Kratofanie”II, Ceramika- metal, 160x50x45 cm, 2009
- „Kratofanie” III, Ceramika- metal,75x40x35 cm, 2010
- „Kratofanie” IV, Ceramika- metal, 160x50x45 cm, 2009
- „Kratofanie” V, Ceramika- metal,70x40x25 cm, 2011
- „Na ślizgawce” I, brąz, 23x14x12 cm, 2017
- „Na ślizgawce” II, brąz, 25x15x12 cm, 2017
- „Metamorfozy” II, brąz, 12x22x12 cm, 2017
- „Metamorfozy” I, brąz, 14x20x10 cm, 2017
- „Metamorfozy” III, brąz, 20x14x12 cm, 2018
- „Metamorfozy” IV, brąz, 25x15x18 cm, 2018
- „Pola niepamięci” PM-I, technika własna, 150x100x100 cm, 2013
- „Pola niepamięci” PM-II, technika własna, 150x100x100 cm, 2013

Powyżej wymienione dzieła są w większości kameralne i przypominają raczej dokonania Pana Mendzelewskiego z okresu jego doktoratu. Pretendują raczej do roli artystycznego notatnika, gdzie autor wprawia się i na bieżąco notuje pomysły. Widoczne jest to szczególnie w dwóch pracach „Pola pamięci”. Pozostaje wyrazić zadowolenie że pomysły te znalazły swój finał w postaci dzieła habilitacyjnego.

Oddzielną kategorią twórczości Pana Wojciecha Mendzelwskiego są dzieła z podrozdziału „Prace w przestrzeni publicznej”. To zbiór kilkunastu różnorodnych rzeźb od rekonstrukcji pomnika Marii Skłodowskiej-Curie i Piotra Curie (wg. projektu Aliny Ślesińskiej wzniesiony w 1964 r. zrekonstruowany w 2009 r, piaskowiec, 350x250x200 cm.), rekonstrukcję pomnika Grób Nieznanego Żołnierza (sztuczny kamień patynowany, 550x140x130 cm, 2018) przez rzeźby takie jak 5. „Zaczków” (chłopców w strojach renesansowych, brąz, 130x60x60 cm, Inowrocław - park zdrojowy) i „Fontannę Zwierząt (brąz, 550x550x320 ”, cm, Józefów 2012), monumentalną

plaskorzeźbę Powstanie Listopadowe, po rzeźby plenerowe. W tej kategorii autor jawi się jako rzetelny wykonawca zamówień publicznych i społecznych, sprawny rzeźbiarz figuratywny, operujący swobodnie dużą skalą i różnorodnymi materiałami.

Dorobek tej części – zwłaszcza swobodnej wypowiedzi artystycznej nie jest zbyt rozległy, za to został udokumentowany publicznymi pokazami i publikacjami, dzięki czemu uzyskał recepcję w skali kraju i w kilku miejscach za granicą. Tę część dorobku pozytywnie.

OCENA OSIĄGNIĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Pan Mendzelewski jest obecnie adiunktem na Wydziale Artystycznym Uniwersytetu Marii Curie Skłodowskiej gdzie prowadzi przedmioty

- Rzeźba na kierunku Grafika na studiach magisterskich
- Rzeźba i projektowanie przestrzeni na kierunku Edukacja artystyczna w zakresie sztuk plastycznych - studia I stopnia
- Pracownia dyplomowa – rzeźba i formy przestrzenne na kierunku Edukacja artystyczna w zakresie sztuk plastycznych - studia I stopnia
- Rekonstrukcja rzeźbiarska na kierunku Edukacja artystyczna w zakresie sztuk plastycznych - studia I stopnia

Kandydat przedstawia programy i zakładane efekty ww zajęć w sposób kompetentny i wyczerpujący. Prezentuje sylabusy i „Ramowe treści kształcenie dla kierunki studiów: Chemia w renowacji rzeźby i detali architektonicznych”. W części „Wybrane realizacje prac studentów” kandydat przedstawia w pełni opisane dzieła, które łatwo zidentyfikować w strukturze programów kształcenia jako dyplomy licencjackie i magisterskie, szkoda że zabrakło przykładów z etapów poprzedzających te dwa. Prace studenckie cechuje wysoka świadomość twórcza autorów, jakość artystyczna oraz dbałość o sposób prezentacji. Ponadto Kandydat prezentuje potwierdzenia licznych plenerów studenckich, którymi kierował. Swojej działalności dydaktycznej nie zamyka w murach macierzystej uczelni często prezentował dokonania swoich studentów w galeriach poza jej terenem. Pan Mendzelewski udziela się także w działalności organizacyjnej na uczelni m. in. jako członek komisji programowej przedmiotów artystycznych (2012 – 18), gdzie opracowywano m.in. efekty kształcenia i moduły sylabusów. Przyczynił się do uzyskania Certyfikatów „Lider jakości kształcenia 2018” i „Studia z przyszłością 2018” Był również współwykonawcą projektu „Profesjonalizm w edukacji. Przygotowanie i realizacja nowego programu praktyk pedagogicznych na Wydziale Artystycznym UMCS”, 2010 r. – 2014 , Program Operacyjny Kapitał Ludzki 2007-2013, Priorytet III Wysoka jakość systemu oświaty, Działanie 3.3. Poprawa jakości kształcenia, Poddziałanie 3.3.2 Efektywny system kształcenia i doskonalenia nauczycieli, Współfinansowanego ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki.

Kandydat jest kompetentnym i zaangażowanym nauczycielem (cechuje go wręcz misja), aktywnym organizatorem działań w uczelni co oceniam bardzo wysoko.

OCENA INNYCH OSIĄGNIĘĆ

Pan Wojciech Mendzelewski prezentuje w dokumentacji imponującą ilość aktywności jako organizator, popularyzator, koordynator, kurator etc. Środowisko artystyczne zwłaszcza jego rodzinnego Lublina oraz regionu zawdzięcza mu wielką liczbę wystaw i wydarzeń artystycznych, w wydarzeniach tych brali udział artyści i naukowcy z całej Polski i z zagranicy dzięki czemu miasto wpisało się na mapę artystyczną kraju.

Dał się poznać m. in jako:

- kurator wystawy 18 Wschodni Salon Sztuki 2013, Galeria WBP im. Łopacińskich, Lublin,
- kierownik projektu „Objazdowa Galeria Sztuki- 2013”, Cykl 12 wystaw w galeriach Lublina,
- kierownik projektu „Objazdowa Galeria Sztuki- 2014”, Cykl 12 wystaw w galeriach Lublina,
- koordynator projektu I Lubelskie Spotkania ze sztuką 2014, Wystawa Międzynarodowa Lublin,
- kurator wystawy 20 Wschodni Salon Sztuki 2015, Galeria WBP im. Łopacińskich, Lublin,
- kurator wystawy „Lubelskim Artystom - In Memoriał”, Muzeum Lubelskie w Lublinie,
- koordynator projektu II Lubelskie Spotkania ze sztuką 2015, Wystawa Międzynarodowa, Galeria PLSP, Lublin,
- kurator wystawy 21 Wschodni Salon Sztuki 2016, Galeria WBP im. Łopacińskich, Lublin,
- kierownik projektu „Objazdowa Galeria Sztuki- 2016”, Cykl 12 wystaw w galeriach, Lublin,
- kierownik projektu IV Lubelskie Spotkania ze sztuką 2017, plener Międzynarodowy, Lublin,
- kierownik projektu „Objazdowa Galeria Sztuki- 2017”, Cykl 12 wystaw w galeriach, Lublin,
- kurator wystawy „Inspiracje”, 2018, Galeria Art.-ZPAP, Lublin,
- kierownik projektu „Objazdowa Galeria Sztuki- 2018”, Cykl 12 wystaw w galeriach, Lublin,

Brał udział w sympozjach, konferencjach: V Ogólnopolska konferencja „Wojna kulturowa. Spór o pryncypia sztuki czy ideologie?”, OL ZPAP Wydział Artystyczny UMCS, Muzeum Lubelskie, Lublin 2016, gdzie wygłosił referat pt. „Kultura w stanie oblężenia” oraz w Ogólnopolskiej Konferencji naukowej "Morfologia rzeźby. Współczesne oblicza transgresji", ASP w Krakowie, 2016 gdzie wygłosił referat pt. „Rzeźba jako wyraz politycznych idei, przestrzeń publiczna jako pole walki”.

Działalność artystyczna Pana Wojciecha Mendzelewskiego została dostrzeżona na licznych konkursach co zaowocowało nagrodami za działalność naukową i artystyczną w tym:

- Konkurs malarstwa i rzeźby „Autograf 2008”, 2008, ZPAP OL, Lublin – wyróżnienie
- IX. Międzynarodowy Salon Sztuki „Homoquadratus Ostroviensis”, 2008, BWA Ostrowiec Świętokrzyski – wyróżnienie
- Salon Wielkopolski, 2010, Muzeum Ziemi Czarnkowskiej, Czarnków, - wyróżnienie
- Ogólnopolski konkursu na wykonanie rzeźby „PuckiegoKapra” wraz jego realizacją, 2014, Urząd Miasta Puck – nagroda główna
- ”Salon Wielkopolski”, 2015, ZAP, Czarnków, – Nagroda Starosty Czarnkowsko -Trzecieckiego.
- Konkurs malarstwa i rzeźby „Autograf 2008”, 2008, ZPAP OL, Lublin – wyróżnienie
- XIII. Międzynarodowy Jesienny Salon Sztuki „Homoquadratus Ostroviensis”, 2016, Ostrowiec Świętokrzyski, – wyróżnienie
- Konkurs architektoniczno - rzeźbiarski na pomnik dr A. Majkowskiego w Kościerzynie, 2018, Urząd Miasta Kościerzyna, – II miejsce.

Tą część dorobku Kandydata oceniam jednoznacznie pozytywnie.

KONKLUZJA

Na podstawie przedstawionych przez Kandydata materiałów, po ich wnikliwej analizie, wyrażam opinię, iż osiągnięte efekty artystyczne, dydaktyczne i inne stanowią o wyjątkowym ich wkładzie w dyscyplinę, dydaktykę i upowszechnianie kultury.

Stwierdzam, że osiągnięcia artystyczne, twórcze, organizacyjne i dydaktyczne spełniają wymagania art. 16 Ustawy z dn. 14.03.2003 roku (z późn. zmianami) o stopniach naukowych i tytułach oraz stopniach naukowych i tytułach w zakresie sztuki.

Wnoszę o przyjęcie wniosku do Rady Wydziału Rzeźby, Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie o nadanie stopnia doktora habilitowanego Panu Wojciechowi Mendzelewskiemu.

dr hab. Maciej Aleksandrowicz
prof. Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie

